

Пилип'юк Влада Віталіївна,

курсант навчально-наукового інституту № 1
Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: доцент кафедри
юридичного документознавства навчально-
наукового інституту № 1 Національної
академії внутрішніх справ, кандидат
філологічних наук, доцент **Клименченко С. Д.**

АКТУАЛЬНІ ЗМІНИ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В СУЧАСНИХ ЗАКОНОПРОЕКТАХ

Українська мова має тривалий період формування. Вона символізує українську незалежність та є одним із символів держави. Мова витримала заборони, які супроводжували її на всьому шляху розвитку, починаючи з сімнадцятого і аж до двадцятого століття. Її можна назвати мовою-героїнею, тому що саме за неї проливалась кров найкращих синів українського народу. Що відбувається з мовою сьогодні? Які заходи держави впливають на її становлення?

На жаль, і сьогодні мовна ситуація не є стабільною. Підтвердженням того є значна кількість носіїв російської мови в деяких регіонах України. Ця проблема була поглиблена законом 2012 року. Чому можна стверджувати, що Закон України «Про засади державної мовної політики» став однією з причин того, що в певних регіонах України і сьогодні триває запекла боротьба між носіями української і російської мов?

Закон підтверджував, що державною мовою є українська мова, але істотно розширив використання регіональних мов, якщо кількість носіїв цих мов не менше десяти відсотків від населення певного регіону. Закон містив неоднозначне визначення терміну «рідна мова», пояснюючи його так: «рідна мова – перша мова, якою особа оволоділа в ранньому дитинстві». Визначення терміну «рідна мова» в законі є неточним і неконкретним, оскільки із нього, як вказано у висновку, випливає, що рідною мовою може бути чужа мова, якщо за певних обставин людина опанувала її першою. Тобто з ухваленням цього закону, українська мова значно втрачала свої позиції на сході України [1].

Внаслідок чого зменшився відсоток її вживання? Закон значно витіснив українську мову з теле- та радіомовлення, де ці функції виконувала російська мова. Кінопрокат та освіта залишились єдиними сферами, де українська мова все ще тримала

позиції. Таке враження, що метою закону було значне обмеження вживання української мови в тих регіонах, які традиційно вважалися більшою мірою російськомовними, оскільки територіально мали спільний кордон з Російською Федерацією.

Патріотично налаштована громадськість та політична еліта України висловлювали справедливе обурення законом 2012 року. За що тоді страждали і боролися наші пращури, проливаючи кров за єдину українську мову на теренах незалежної держави... Як відомо, ця думка була доведена до українського суспільства і 28 лютого 2018 року Конституційний Суд України визнав закон неконституційним і таким, що втратив чинність. Значною мірою тому посприяли і події Революції Гідності, які дали поштовх для створення нових протестних акцій.

Слід зазначити, що після скасування цього закону в Україні доволі тривалий час не приймався новий, що також згубно вплинуло на українську мову. Оскільки, не були встановлені певні критерії використання української мови як державної.

Сьогодні населення керується Законом України «Про забезпечення української мови як державної». Він був прийнятий у 2019 році з метою розвитку української мови та підтримання її національної цінності. Цей законопроект є плодом багаторічної праці й спільних дій багатьох людей – від правознавців, філологів, громадських активістів, які писали цей закон, до депутатів, які за нього голосували. [2]

При цьому новий закон відчутно міцність української мови та позитивно змінює стан справ у державі. Відтепер українська мова вважається одним із символів державності, а відтак за знущання над мовою доведеться відповідати перед законом та сплачувати штрафи. Що ж до посадовців та представників освіти, медицини чи сфери послуг – то їх перевірятимуть на виконання вимог мовного закону. Для людей, які розуміють, що мова – не тільки можливість спілкуватися, а фундамент їх національної ідентичності, ця подія стала знаковою. Для тих, кому українська мова не є вигідною – навпаки, привід для суперечок та виступів проти закону і влади.

Ця реформа намагається усунути наслідки попередньої таким чином, щоб задовольнити інтереси всіх. Адже мета закону – не заборонити російську мову, а сприяти розвитку української. Даний законопроект потрібний для протидії впливу Росії на Україну в умовах гібридної війни та посилення українізації, як невід’ємного елементу націєтворчого процесу.

Можна підбити підсумки, що наша держава знаходиться на етапі розв'язання глобальної проблеми пов'язаної з мовою. Допомогти в цьому може тільки народ, який своїми діями зробить українську мову такою, яка буде конкурувати з іншими. В Україні велика кількість висококваліфікованих працівників, освіченої молоді, які поширюють нашу мову за кордоном та роблять її популярною. Слід не піддаватися під вплив соціальних мереж, політичних організацій, які провокують мовні конфлікти заради своїх інтересів. Щоб не наражати на небезпеку цілісність країни, її національну ідентичність, символи, загалом незалежність, потрібно знати історію своєї держави та вчитися на помилках минулого.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про засади державної мовної політики». (Документ 5029-VI, поточна редакція – Визнання неконституційним від 28.02.2018, підстава – v002p710-18). На сайті: <http://www.zakon.rada.gov.ua/laws/show/5029-17>.

2. Стаття «Закон про мову: що він регулює і як це працюватиме. Повний перелік новацій». На сайті: http://texty.org.ua/pg/article/editorial/read/93769/Zakon_pro_movu_shho_vin_reguluje_i.

Рябо Тетяна Олександрівна,
здобувач ступеня вищої освіти
бакалавра Академії адвокатури України
Науковий керівник: професор кафедри
кримінального та адміністративного
права Академії адвокатури України,
доктор юридичних наук ***Вереша Р. В.***

АСПЕКТИ ДИНАМІКИ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ ЖИТТЯ

Злочинність як явище соціальне є дзеркальним відображенням тих негативних суперечностей, що побутують у суспільстві [4, с. 61]. Завдяки дослідженню аспектів динаміки злочинності можна виділити особливо важливу позицію, а саме попередження протиправних діянь злочинів та боротьбу з ними.

Значна увага приділялася аспектам щодо злочинності в українській криминології. Незважаючи на різноманітність дослідження цих питань науковцями в галузі криміналістики та кримінального права, ця тема все ж залишається недостатньо вивченою. Протягом багатьох років дослідженню динаміки